

ikke naturligt eller heldigt at faa hele dette Spørgsmaal om Læreprøver trukket ind under kommunale Afgørelser i den Udstrækning, som der har været Tendens til, thi det vilde i saa Tilfælde meget let kunne blive et Spørgsmaal ogsaa ved de kommunale Valg, hvad der vilde være særdeles uheldigt.

Det ærede Medlem omtalte Læretidens Varighed, og det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen var inde paa det samme. Maa jeg gøre opmærksom paa, at efter mit Forslag er de 5 Aar Maksimum, og der vil for saa vidt efter det ærede Medlems eget Ændringsforslag slet ikke være noget i Vejen for at komme ud over denne Maksimumsbestemmelse, idet dette indeholder særlige Bestemmelser om, at Læretiden kan udstrækkes ud over 4 Aar; jeg maa derfor anse det for heldigt at blive staaende ved mit Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen omtalte Ændringsforslaget under Nr. 10, som jeg vil fraraade af Hensyn til de Betragtninger, jeg allerede har fremført, og ogsaa fordi jeg anser det for urigtigt, at Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse skal blande sig ind i Spørgsmaal om Lærlingens Løn. Jeg har tidligere fremhævet, at der kan være mange Tilfælde, hvor det kan have en endog stor Værdi for en eller anden Lærling at komme i Lære et bestemt Sted, selv om han slet ikke faar noget Vederlag.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen sagde, at han var imod det fra socialdemokratiske Side stillede Ændringsforslag under Nr. 23, som gør det til en Pligt for Lærlingen at modtage Undervisning i Handels- og tekniske Skoler, og sluttede sig altsaa for saa vidt til min Betragtning, men anbefalede saa Ændringsforslaget under Nr. 24, som gaar ud paa, at dersom Skoleundervisningen er henlagt til et Tidsrum indenfor den sædvanlige Arbejdstid, skal det tilstedes Lærlingen at forlade Arbejdet i dette Tidsrum. Jeg maa imidlertid holde paa, at Lærlingens praktiske Uddannelse er en saa væsentlig og vigtig Sag, at man ikke af Hensyn til den teoretiske Uddannelse bør give Regler af den her foreslaaede Beskaffenhed. Jeg føler mig overbevist om, at der i Lovforslaget findes Betingelser for, at hele dette Forhold kan komme ind under en praktisk Bedømmelse fra Mesterens Side, og at Mesteren i saa vid Udstrækning, som Faget tillader det — og det vil for mange Fags Vedkommende sige visse Perioder i Vinterens Løb —, vil

give Tilladelse til en Dagundervisning indenfor Arbejdstiden. Jeg tror, at dette Forhold kan ordnes paa en god og heldig Maade baade for Mesteren og for Lærlingen med Hensyn til hans praktiske Uddannelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for det Ændringsforslag, jeg selv har stillet, de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, samt de af Flertallet under Nr. 9 stillede Ændringsforslag, medens jeg maa anbefale at stemme imod alle Mindretallenes Ændringsforslag samt det Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal under Nr. 20.

Jønson: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger angaaende denne for mange Mennesker saa vigtige Sag. Vi har i Udvalget søgt at opnaa Forstaaelse om en Ordning, der kunde være tidssvarende, paa det heromhandlede Omraade. Det er fuldkommen mislykkedes. Men der er eet Punkt, som jeg vil bede den højtærede Minister om at gøre noget nærmere Rede for, nemlig med Hensyn til Kontrakterne. Ifølge Flertallets Forslag skal vi fremdeles have Kontrakter, og hvordan disse Kontrakter kommer til at se ud, er en Sag, som Indenrigsministeren afgør, antagelig efter som han synes, det er passende. Men der er et Punkt, som ikke staar mig rigtig klart, og det er dette: Har Lærlingene i vor Tid Ret til, selv om de har Kontrakt, gennem en Sammenslutning at søge at værne om deres Interesser? Efter Grundlovens klare Ord forekommer det mig, at der ikke er Tvivl om, at Lærlingen er en Arbejder, der maa have Ret til gennem sin Organisation at søge at hjælpe paa sin Stilling. At foreskrive i Lærekontrakter — saaledes som man gør nu i stor Udstrækning —, hvad Lærlingen skal have i Løn, er et System, som ikke længere er tidssvarende. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Kayser, der mente, at det var ligegyldigt, om Læretiden varede 5 eller 6 Aar, og om Lærlingen fik noget for sit Arbejde eller ej. Det var ikke det, det drejede sig om, mente det ærede Medlem. Jo, det er det netop i høj Grad. Det er ikke nu, som det var i gamle Dage, da man oplærtes i hele det paagældende Fag. Der er ikke et eneste Haandværk tilbage, hvor det er Tilfældet. Man uddannes i Specialiteter. Enhver kan se, at Arbejdsgiveren hurtigt, eller hurtigere end tidligere, kan have Fordel af den unge